

2017-32-0151-00086

Skrivelse af 1. september 2017 fra Midt- og Vestjyllands Politi

Forhold 1: Ved det levende syn på slagteriet observerede embedsdyrlægen en ko, der var meget støttehalt på venstre bagben.

Forhold 2: Ved et opfølgende kontrolbesøg i besætningen konstaterede embedsdyrlægen en ko i løsdriftstalden med stikkende gang, og som skiftevis aflastede bagbenene ved forsøg at komme op i sengebåsen. Embedsdyrlægen observerede endvidere en ko i aflastningsboksen, som var støttehalt på venstre forben og havde et hævet højre forben.

Rådet udtalte:

Forhold 1

Ved det levende syn på slagteriet observerede embedsdyrlægen en ko, der var meget støttehalt på venstre bagben.

Spørgsmål 1-10:

- 1) Hvad fejler koen?
- 2) Hvad er varigheden af koens lidelse?
- 3) Har koen under sit ophold i besætningen derved været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling, eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?
- 4) Har koen været egnet til transport?
- 5) Har koen været egnet til skånetransport, adskilt fra andre dyr?
- 6) Har koen ved at blive transporteret som sket, derved været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling, eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?
- 7) Har koens lidelse været erkendelig forud for transporten, og i bekræftende fald hvordan?
- 8) Har koen haltet forud for transporten?
- 9) Kan det udelukkes, at koen slet ikke haltede ved pålæsningen?
- 10) Kan koens tilstand og halthed være blevet forværret under transporten, og i bekræftende fald i hvilket omfang?

Svar ad 1-10:

Det fremgår af anmeldelse af 14. september 2016, at embedsdyrlægen ved det levende syn på slagteriet observerede en ko, der var meget støttehalt på venstre bagben. Koen var transporteret adskilt fra andre dyr.

Det fremgår endvidere af anmeldelsen, at *"Når koen sås i bevægelse, kunne det ses at den var meget låst/uvillig til at bevæge sit venstre knæ og haltede en del når den gik... Det sås endvidere at dyret havde lidt udadvendt knæ når den gik"*, som det også fremgår af de medsendte videoklip. Ved undersøgelse af koen efter slagtning fandt embedsdyrlægen, at koens venstre knæ var voldsomt hævet, og at der var tale om en benhård hævelse på hele knæfladen.

Ved undersøgelse af materiale fra venstre bagben på Sektion for Patologi, Institut for Veterinær Sygdomsbiologi, KU SUND fandtes følgende:

”Ved sektion fandtes en fast hævelse omkring knæleddet. Ved inspektion af de sagittalt gennemsnittede dele af benet fandtes arthritis (ledbetændelse) i knæets femoro-patellarled (led mellem lårbensknogle og knæskallen) med ulcerationer i ledbrusken på femur og patella (knæskal). Femoro-patellarleddet var udfyldt af nydannet bindevæv og granulationsvæv, der antog en maksimal tykkelse på ca. 1,5 cm. Femoro-patellarleddet var ankyloseret (sammenvokset). Omkring hele knæleddet fandtes nydannet bindevæv og knoglevæv, der antog en maksimal tykkelse på henholdsvis ca. 2 og 3 cm. Patella var helt indesluttet i de nydannede vævsmasser. Caudalt for knæleddet fandtes en abscess, der målte ca. 8 cm i diameter og var omgivet af en ca. 2 cm tyk bindevævskapsel. I relation til knæleddet fandtes en hyperplastisk lymfeknude.

Konklusion:

Der foreligger en kronisk, ulcererende arthritis med intraartikulær granulationsvæv, fibrosering og ankylose af femoro-patellarleddet. Dertil fandtes periartikulær fibrosering samt metaplastisk og periostal knoglenydannelse omkring hele knæleddet og apostemdannelse. Forandringerne vurderes at have en alder på adskillige uger.”

Af sagsakterne fremgår tillige, at ejeren oplyste, at koen havde en ældre skade, og at den var udtaget af produktionen, da den havde problemer med benet. Den var ikke tilset af dyrlæge inden transporten.

Det fremgår endvidere af sagsakterne, at chaufføren ”havde adskilt koen i en boks for sig selv på lastbilen, og det var fordi, at koen havde en klumpfod/hævelse af det ene ben for at de andre kreaturer på lastbilen ikke skulle træde eller skubbe til koen under transporten...”

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet finder, at koens tilstand for længst skulle være afhjulpet i besætningen, hvilket ud fra det foreliggende bedst ville være sket ved, at koen var blevet undersøgt af en dyrlæge og behandlet eller aflivet. Tilstanden har været tydeligt erkendelig, samt landmanden bekendt gennem længere tid, med afvigende bevægelsesmønster med svær støttehalthed og hævet, låst samt let udadvendt venstre knæ.

Lægges ovenstående, sagsakterne og det medsendte billedmateriale til grund, finder Rådet, at ved at have opholdt sig i besætningen i uger uden at have fået en passende behandling, således at koen på

slagteriet fremstod med kronisk betændelse i knæleddet karakteriseret ved kroniske læsioner, reparations- og bindevævsdannelse og deraf følgende sammenvoksning af leddet mellem lårbenet og knæskallen, så leddet blev stift, samt kronisk binde- og knoglevævsdannelse omkring hele knæleddet, samt byld dannelse, har koen været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov. Koen har således været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at koen med de tilstedeværende lidelser ikke var egnet til transport, heller ikke adskilt fra andre dyr. Rådet kan ikke udelukke, at symptomerne på koens tilstand blev forværret under transporten.

Rådet finder, at koen, ved at være læsset og transporteret til slagteriet i den beskrevne tilstand, har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, og har derved været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens § 1.

Forhold 2

Ved et opfølgende kontrolbesøg i besætningen konstaterede embedsdyrlægen en ko (K1) i løsdriftsstalden med stikkende gang, som virkede smertepræget og skiftevis aflastede højre og venstre bagben, samt tøvede ved forsøg på at komme op i sengebåsen. Embedsdyrlægen observerede endvidere en ko (K2) i aflastningsboksen, som var støttehalt på venstre forben, og havde et hævet højre forben.

Spørgsmål 11:

Har ko nr. K1 under sygdomsforløbet og sit ophold i besætningen, derved været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 11:

Det fremgår af anmeldelse af 28. oktober 2016, at embedsdyrlægen d. 26. oktober 2016 ved et besøg i besætningen konstaterede en ko i løsdriftsstalden, der *"gik med stikkende gang fra drikkekarret til sengebåsen, hvor den stod med forben op på sengebåsen og bagben på spalterne. Den flyttede vægt fra den ene ben til den anden og havde svært ved at komme op i båsen."* Det fremgår endvidere, at det var embedsdyrlægens vurdering, at koens huld var under middel, og at den var smertepåvirket.

Af medsendte videomateriale kan ses, at koen står med forbenene oppe i sengebåsen, og skiftevis forsøger at løfte bagbenene op over sengebåsens bagerste kant. Dens hoved er fremstrakt og sænket, dens ører er bagud vendt, ansigtsmuskler og læber er spændte, og den har stift stirrende blik, hvilket kan tolkes som udtryk for en smertevoldende tilstand. Ejeren oplyste, at han ikke var opmærksom på, at koen havde problemer, og at den sandsynligvis havde digital dermatitis.

Koens lidelser har været tydeligt erkendelige med afvigende bevægelsesmønster med stikkende gang, samt unormal/tøvende adfærd i forbindelse med forsøg på opstigning i sengebås.

Rådet finder, at koens situation skulle have været erkendt og afhjulpet på et tidligere tidspunkt, hvilket ud fra det foreliggende bedst ville være sket ved, at koen var blevet isoleret i sygeboks med blødt underlag, tilset af en dyrlæge og behandlet eller aflivet.

Lægges ovenstående og det medsendte videomateriale til grund, finder Rådet, at ved at have gået i løsdriftstalden med de tilstedeværende lidelser uden at have modtaget passende behandling, har koen været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov.

Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 12:

Har ko nr. K2 under sygdomsforløbet og sit ophold i besætningen, derved været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 12:

Det fremgår af anmeldelsen af 28. oktober 2016, at embedsdyrlægen ved besøget endvidere observerede en ko i aflastningsboksen, der var støttehælt på venstre forben, jf. medsendte video, og det højre forben var hævet fra kloven til knæet.

Det fremgår endvidere, at koen rejste sig tøvende, var nedstemt og mager, samt at dyret i hvile havde hængende ører, "*spændt blik og spændte læber*", og embedsdyrlægen vurderede, at den havde smerter.

Af sagsakterne fremgår tillige, at ejeren oplyste, at koen var tilset af klovbeskærer, men at han ikke kunne huske hvornår, samt at der ikke var registreret klovbeskæring eller behandling af koen i 2016. Koen blev hjemmeslagt d. 2. november 2016.

Rådet finder, at koens lidelser skulle være afhjulpet på et tidligere tidspunkt, hvilket ud fra det foreliggende bedst ville være sket ved, at koen var blevet tilset af en dyrlæge og behandlet eller aflivet/hjemmeslagt.

Lægges ovennævnte og det medsendte videomateriale til grund, finder Rådet, at ved at have gået i aflastningsboksen med de tilstedeværende lidelser uden at have modtaget passende behandling, samt være underlagt løbende vurdering og rettidig indgriben, har koen været udsat for høj grad af

smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov.

Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 13:

Giver sagen i øvrigt Rådet anledning til bemærkninger?

Svar ad 13:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte besætningsejer blev straffet med bøde på 80.000 kr. Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 30 dage.

Retten lagde vægt på forholdenes karakter, samt at der var tale om overtrædelser begået under udøvelse af erhverv, og antallet af dyr som tiltalte dels manglede at indberette med afgang fra besætningen, og dels ikke rettidigt havde indberettet.

Tiltalte chauffør blev straffet med bøde på 40.000 kr. Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 20 dage.

Retten lagde vægt på forholdets karakter, at tiltalte tidligere er straffet samt at forholdet er begået under udøvelse af erhverv.

Tiltalte chauffør fik et klip efter dyreværnslovens § 29 b. stk. 1. nr. 7.

De tiltalte skulle betale sagens omkostninger. Tiltalte chauffør skulle herunder betale salæret til egen forsvarer.